

Wie *hét* meldt heeft *hét*

Door: Hans Visser | Gastcolumn op HR-Zone | 16 november 2012

Dus heeft niemand het erover en kijken we er liever niet naar. Want als we er niet naar kijken bestaat *hét* niet. En als we *hét* ook niet benoemen hoeven we het er ook niet over te hebben. Klaar. Want ja, áls je *hét* benoemd moet je er ook wat aan doen! En ja, wáár moet je dan beginnen? En wat roep je over jezelf af als jij de enige bent die er aan begint? Helemaal nu? Nee, laat maar ... nu nog even niet. Eerst maar even aankijken wat er gebeurt. Wat anderen gaan doen. Wat er met de zaak gaat gebeuren. Nog maar even afwachten maar.

Dat is in een paar zinnen de dodelijke cocktail die mensen en managers samen klaar maken zonder de consequenties ervan te beseffen die dat heeft voor hen als mens en de zaak.

Waar gaat dit over?

Dit gaat over een werkelijkheid die achter vaak mooi in stand gehouden façades leeft en speelt. Een werkelijkheid waarover medewerkers en managers naar elkaar toe liever zwijgen als het henzelf aangaat maar o zo duidelijk kunnen zijn over anderen als zij anderen hetzelfde zien doen ... én laten.

Dit gaat over een werkelijkheid waarin mensen deep down weten dat *hét* de zekerheden uit de zaak aan het trekken is. Dat bijna iedereen daar gelaten bij staat maar bijna niemand meer iets doet wat *dát* ongedaan kan gaan maken.

Niet omdat zij dat niet zouden willen maar omdat zij dat eigenlijk niet meer durven. Want wie gaat intern iets bespreekbaar maken waar velen zich aan over hebben gegeven? Weliswaar ongewild en veelal onbewust, maar toch. Wie gaat er nu nog zijn nek uitsteken om zoiets spannends te gaan doen? Wie gaat zich – juist nu - zó zichtbaar maken met zo'n hot issue dat ongemerkt de zaak verzwakt en verarmd?

Vaak alleen moedige mensen. Die managers of medewerkers die pal vóór de zaak blijven staan, no matter what. Of mensen die al aan de beurt zijn. Die al weg moeten. Of die al klaar zijn. Klaar met die situatie of definitief klaar met werken. Mensen die niets meer te verliezen hebben.

Hét is iets als zand in de motor die nog wel draait maar ineens de volgende is die de media haalt omdat 'ie vastgelopen is, waardoor er wéér méér mensen de straat op moeten.

HR-Zone 16 november 2012

En waar wordt dan naar gewezen? Naar de bestuurder van die motor die dat heeft laten gebeuren. Niemand die dan nog kijkt naar wat *hét* dat bedrijf heeft gedaan waardoor het als te duur van de weg en van de markt is gedrukt. Niemand die dan nog wil weten wat allen al véél eerder wisten. Omdat niemand de omvang en de impact ervan aan de bestuurder durfde melden toen dat nog zin had.

Hét is Mentaal Verzuim dat de druk, de spanning en de stille emoties in organisaties en bedrijven zo doet oplopen dat mensen uit zelfbescherming zich (wel moeten) gaan overgeven aan Mentaal Verzuim. Om de groeiende druk en drukte, die toenemend Mentaal Verzuim met zich mee brengt, te kunnen weerstaan. Om hun onmacht daaromtrent zelf te managen en hun eigen energie veilig te stellen. Om wat over te kunnen houden voor thuis.

En zo is de cirkel rond die door de zwaartekracht van de crisis, in een neerwaartse spiraal, als een schroef het zand in draait om nog meer vast te zetten wat al veel eerder gesmeerder had moeten bewegen. Om alsjeblieft nog niet aan de beurt te zijn

Hans Visser is Directeur en Vitalisator van United Sense

united sense
maakt onbenut vermogen vrij

Birkstraat 79
3768 HC Soest
T. 0356019275

info@unitedsense.nl

www.unitedsense.nl voor de kennis en de inhoud.

www.onbenutvermogen.nl voor de organisatietop.

Tevens Nederlands en Vlaams Kenniscentrum voor Organisatievitaliteit en Onbenut Vermogen.